

for Københavns 7de Valgkreds, at han har Ret i, da det er faktisk, at Pengene ikke er tjente i det paagældende Aar. Men Finansministeriet kan ikke gøre noget herved. Finansministeriet har, synes jeg, skønnet rigtigt. Naar Folk har Merindtægt paa andre Konti, er Ministeriet nødt til, efter den nugældende Lov, at regne ogsaa denne Merindtægt med, som Manden har faaet ved denne Forretning, selv om den var afsluttet tidligere, og han maa ogsaa betale Merindtægtsskat af disse 7,000 Kr.

Det høje Ting maa undskylde, at jeg har anført saa mange Eksempler, men jeg har gjort det for, saa vidt muligt, at overbevise det høje Ting om, at det er nødvendigt, at vi kommer bort fra Krigsfortjenesten som saadan og kommer over til Merindtægtsskatten, især naar vi nu skal regne med langt mindre Indkomster. Jeg synes heller ikke, at der principielt kan være noget at indvende imod, at vi, efter at vi nu har set, at Krigen har været saa længe — og der er ingen, der ved, hvor længe den endnu kan vare —, kræver en Skat som den foreslaaede af de Medborgere, der i en saadan Tid ikke blot ikke har set deres Indtægt gaa ned, men som oven i Købet er gaaet betydeligt op i Indtægt. Det er altsaa den anden Hovedændring, om jeg saa maa sige.

Jeg maa endnu nævne, at med Hensyn til Aktieselskaber er der ikke gjort nogen Forandring i Skattetaksten. Den gaar stadig fra 8 til 20 pCt. Jeg maa dog bemærke, at jeg intet har imod, at man gaar højere end til 20 pCt. under de Former, som man nu maatte kunne blive enig om, men jeg har ikke villet sætte dette ind i Loven, fordi vi har en anden Lov under Behandling, som omhandler meget store Aktieselskaber, der skal svare Afgift paa særlig Vis, og det er klart, at hvis man skal forøge Aktieselskabsbeskatningen ved en ny Lov, maa man tage alle Aktieselskaber med, man kan overhovedet her ikke gøre Undtagelser. Om man vil gaa dertil eller ej, vil jeg selvfølgelig lade staa hen, jeg skal kun sige, at fra min Side skal der ikke være nogen Uvillighed til at forhandle dette Spørgsmaal.

Fra Aktieselskabsbeskatningen er der i Lovforslaget undtaget de Selskaber, som har en Aktiekapital af under 50,000 Kr. eller slet ikke har nogen indbetalt Aktiekapital. Det er Finansministeriets Erfaring, at man rammer meget haardt disse Aktieselskaber, hvis man vil anvende den store Procent paa dem. Det er undertiden kooperative Arbejderforetagender og

saadanne Foretagender, hvori Familien, naar en Mand er kommet i Nød, indskyder en Aktiekapital af ringe Størrelse eller næsten ingen for derved at holde ham oven Vand, og det vilde da være meget haardt at sætte den Indtægt, som Aktieselskabet faar, i Forhold til den tidligere Indtægt, om jeg saa maa sige, som kan være slet ingen, og lade det betale en saa stor Procent, som der da kunde være Tale om. Det er derfor foreslaaet, at saadanne smaa Aktieselskaber skal beskattes efter samme Regler som Personer, dog saaledes, at naar der overhovedet betales overordentlig Indkomstsskat, skal der betales mindst 10 pCt. af Merindtægten. Den samme Bestemmelse er indført med Hensyn til udenlandske Selskaber.

Dernæst er der i Lovforslaget indført en Række Forsigtighedsbestemmelser, som gaar ud paa at skabe saadanne Forhold, at man ikke ved forskellige Transaktioner kan omgaa eller undgaa Skatten, Bestemmelser, som tilsigter at stramme Maskerne saaledes, at de paagældende ikke kan komme ud af Garnet. Der er først den Bestemmelse, at hvis et Aktieselskab udvider sin Aktiekapital, skal, saafremt der ikke virkelig indbetales Kapital i Selskabet, Indkomstprocenten sættes i Forhold til den virkelige Aktiekapital og derefter den overordentlige Indkomstsskat beregnes; og hvis der virkelig er indbetalt Kapital i Selskabet, hvis dets Kapital ikke er udvandet ved Udstedelse af Friaktier og lignende, regnes den indbetalte Aktiekapital med paa samme Maade, saa at man begynder med de 5 pCt. og gaar saa videre.

Den næste Bestemmelse er den, at hvis der rejses Sag mod en Skatteyder eller hans Bo for for lidt betalt Skat, saaledes som den almindelige Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten forudsætter, skal Finansministeren være bemyndiget til at gøre Fordring gældende ogsaa paa overordentlig Indkomstsskat.

Den tredje Bestemmelse gaar ud paa, at Finansministeren ogsaa skal være bemyndiget til at gøre Ansvar gældende med Hensyn til for lidt betalt ordentlig og overordentlig Indkomstsskat, naar Skatteyderen ikke har benyttet Selvangivelse. Ifølge den nu gældende Lov kan saadant kun ske, naar Selvangivelse har fundet Sted. Ved den her foreslaaede Bestemmelse gøres Regelen altsaa gældende ogsaa med Hensyn til overordentlig Indkomstsskat, saa at Finansministeriet, hvor det oplyses, at der er betalt for lidt Indkomstsskat, enten